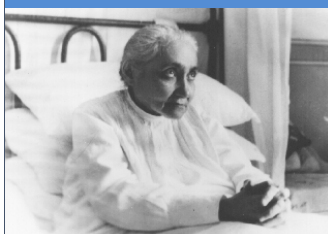

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

januari 2019

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

OPENBARING VAN DE HEER

**Geef de kleine Koning van de Goddelijke Wil het goud van je wil,
de wierook van je aanbidding en de mirre van je pijnen.**

(uit 'De Maagd Maria in het Rijk van de Goddelijke Wil')

Gij die tot Christus zoekt te gaan,
heft op uw ogen naar omhoog,
in hemels licht ziet gij daar staan
zijn teken aan de hemelboog.

Het is een ster die 't zonnerad
in licht en glans te boven gaat,
die meldt dat op de aarde God
geboren is in aardse staat.

In 't Oosten waar de zon begint,
ontwaren Wijzen een groot licht,
het teken van het goddelijk kind,
als koningsvaandel opgericht.

Wie is die vorst, zo zeggen zij,
wiens ster daar straalt met zulk een schijn,
aan wiens verheven heerschappij
zelfs licht en sterren dienstbaar zijn?

Iets stralends wordt daar onderkend,
iets dat geen einde nemen zal,
volmaakt, verheven, onbegrensd,
ouder dan chaos en heelal.

De Koning is 't van Israël,
die alle volkeren geleidt,
beloofd aan vader Abraham
en aan zijn zaad in eeuwigheid.

U, koning Christus, onze Heer,
die heidenen verschenen zijt,
zij met de Vader alle eer
en met de Geest in heerlijkheid.

“Hoe mooi is het over de bergen de komst van de vreugdebode te zien, die de vrede komt melden en het goede nieuws brengt, het nieuws van de redding, en aan Sion meldt: uw God heerst. Hoor, uw wachters schreeuwen, zij roepen uit, want zij zien voor hun ogen hoe de Heer naar Sion terugkomt. Barst allemaal uit in gejubel, puinen van Jeruzalem, want de Heer heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost. Voor het oog van alle volken heeft de Heer zijn heilige macht getoond; de uiteinden der aarde aanschouwen de redding die onze God brengt.” (Jes 52, 7-10)

Meditatie 4 (uit 'De Maagd Maria in het Rijk van de Goddelijke Wil')

De Godheid liet onder de blauwe hemel een nieuwe ster opkomen, mooier en lichtgevender dan alle andere. Met haar licht ging deze op zoek naar aanbidders om met haar zwijgzaam geflonker heel de wereld te zeggen: “Hij die zou komen om u te redden, is geboren! Kom Hem aanbidden en leer Hem kennen als uw Verlosser!”.

Maar, wat een menselijke ondankbaarheid! Onder de velen, hadden er slechts drie personen oog voor. Zonder rekening te houden met de offers begaven ze zich op weg om de ster te volgen. En net als een ster hen leidde onderweg, zo daalden ook Mijn gebeden, liefde, hunkeringen en genaden neer in hun hart als evenveel sterren, omdat Ik het Hemelse Kind dat al eeuwenlang verwacht werd, kenbaar wilde maken. Die vele sterren verlichtten hun geest en leidden hun innerlijke leven, zodat zij zonder Hem al te kennen, liefde voelden voor Wie zij zochten. Zij versnelden hun stappen om Hem, die zij zo liefhadden, te bereiken en te zien.

Mijn dochter, Mijn moederhart verheugde zich in de getrouwheid, de gelijkgezindheid en het offer van deze Wijze Koningen om Mijn Zoon te komen kennen en aanbidden. Maar Ik kan jou Mijn verborgen smart niet onthouden: onder de zovele, amper drie!

Hoe vaak werd, tegenover Mij, die pijn en menselijke ondankbaarheid niet herhaald doorheen de eeuwen van de geschiedenis! Ik en Mijn Zoon doen niets anders dan sterren doen opkomen, de ene al mooier dan de andere. Een ster die iemand roept tot het leren kennen van Zijn Schepper, een ander tot heiligheid, een ander om op te staan uit de zonde, nog een ander tot de heldhaftigheid van een offer...

Maar ach, Ik die het Kind in Mijn armen hou, wacht tevergeefs op sterren die Mij schepselen brengen om Het in hun hart te leggen. En Mijn moederschap wordt beperkt, geblokkeerd. Ik ben Moeder van Jezus maar word verhinderd Moeder te zijn van allen. Niet iedereen is immers om Mij heen, niet allen zoeken Jezus. De sterren verbergen zich en blijven achter in het Jeruzalem van de wereld zonder Jezus. Wat een pijn, Mijn dochter, wat een pijn! Er is overeenstemming nodig, offer en getrouwheid om de sterren te volgen. Als de Zon van de Goddelijke Wil opgaat in de ziel, wil zij veel aandacht, zo niet blijft zij in het duister van de menselijke wil.

Wanneer nu de Wijze Koningen Jeruzalem binnengingen, zagen zij de ster niet meer, maar met dit alles hielden zij niet op Jezus te zoeken. Als zij de stad echter uit waren, verscheen de ster opnieuw en leidde hen feestelijk naar de grot van Bethlehem. Ik ontving hen met de liefde van een Moeder en het geliefde Kind keek hen met heel veel Liefde en majesteit aan. Door Zijn kleine Mensheid maakte Hij hen Zijn Godheid bekend. Ze bogen zich ervoor neer, knielden aan Zijn voeten en aanbaden en schouwden die hemelse Schoonheid. Zij herkenden Hem als de ware God en bleven in verrukking, in extase en verheugden zich in Hem. Het hemelse Kind moest Zijn Godheid in Zijn Mensheid terugtrekken. Ze zouden anders aan Zijn Goddelijke voeten zijn gebleven en niet zijn kunnen weggaan.

In vervoering boden zij het goud aan van hun ziel, de wierook van hun geloof en aanbidding, de mirre van heel hun wezen en van ieder offer dat door Hem werd verlangd. Ze voegden er dan de geschenken en uitwendige gaven aan toe, als symbolen van hun inwendige daden: goud, wierook en mirre. Mijn moederliefde was echter nog niet tevreden. Ik wou hun het zoete Kind in de armen leggen. O, met hoeveel liefde kusten zij en drukten zij Het aan hun hart! Zij voelden in zich nu al het paradijs. Mijn Zoon bond hiermee al de heidense volken aan de kennis van de ware God en legde in allen de weldaden van de Verlossing, de terugkeer van alle volkeren naar het geloof. Hij stelde zich aan tot Koning van alle heersers. En heersend over alles met de wapens van Zijn Liefde, Zijn pijnen en tranen riep Hij het Rijk van Zijn Wil terug op aarde.

*Huis van de Goddelijke
Wil Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

En Ik, je Mama, wou als eerste een apostel zijn. Ik onderrichtte hen, sprak hen over Mijn Zoon en over Zijn vurige Liefde. Ik raadde hen aan Hem aan allen bekend te maken. En Mijn plaats innemend als Moeder en Koningin van alle apostelen zegende Ik hen en liet hen zegenen door het dierbare Kind. Gelukkig en in tranen vertrokken zij terug naar hun streek. Ik verliet hen niet. Met moederlijke genegenheid vergezelde Ik hen. En in ruil liet Ik hen Jezus voelen in hun hart. Hoe blij waren zij! Je moet weten dat Ik Mij echt Moeder voel wanneer Ik zie dat Mijn Zoon de heerschappij en het bezit heeft en in het hart van wie Hem zoekt en bemint, Zijn eeuwig verblijf vormt.